

stadigvæk skal se på uddannelserne efterfølgende, åbner man op for en passus nu om, at det er efter ministerens forgodtbefindende, at man sådan skal følge uddannelserne. Den passus vil vi i hvert fald fra SF's side godt have uddybet en smule, fordi det selvfølgelig rejser det store spørgsmål: Er det ministeren personligt, eller hvordan er det i øvrigt, man har tænkt sig at håndtere den her del af lovgivningen? Det er i hvert fald interessant, vil vi sige.

Vi glæder os dog over, at der i bemærkningerne til det her forslag bl.a. eksplicit bliver fremhævet forskningsfrihed og ligefrem kritisk debat: Vi synes, at det er meget positivt, at det nu bliver eksplicit nævnt i lovforslaget. Men hvis vi ser lidt tilbage til for et år siden, så fremlagde videnskabsministeren rapporten »Strategi for vidensamarbejde mellem Danmark og Kina«, hvor regeringen fremlægger sine tanker om samarbejde med Kina om forskning og universitetsuddannelse. Ud af rapportens 114 sider er der to linjer på spørgsmålet om forskningsfrihed og ytringsfrihed, og jeg vil have lov til at citere dem her i dag:

»I udmøntningen af strategien skal det sikres, at samarbejdet finder sted i overensstemmelse med universelle menneskerettigheder, etiske hensyn samt grundlæggende principper om forskerfrihed og videnskabelig metode.«

Det er det hele, der siges om forskningsfrihed. Der siges faktisk ikke andet på 114 sider om samarbejdet med Kina. Jeg vil sige, at det er påfaldende. Derfor er det også dybt bemærkelsesværdigt, at man dengang – taget i betragtning, at der ikke i Kina findes decideret frihed til at forske og ytre sig om hvad som helst; man kan f.eks. ikke forske frit i Tibets historie, uden at løbe ind i visse problemer – ikke hørte noget konkret fra regeringens side om, hvordan man ville sikre, at danske forskere og danske uddannelser ikke ville løbe ind i barrierer omkring den akademiske frihed i Kina.

Når vi så også er så glade og tilfredse i dag, er det jo netop, fordi der nu eksplicit i lovforslaget her bliver klarlagt, at der er plads til kritisk debat – det skal der være. Man fremlægger klart noget i forhold til forskningsfriheden. Det er vi meget glade for, fordi det her er et skridt i den rigtige retning. Det er nogle små skridt, men det er trods alt skridt i den rigtige retning.

Derfor vil jeg også sige, at vi fra SF's side støtter forslaget, men der hviler en stor opgave på ministerens skuldre, ikke mindst hvis man husker på de problemer, man så fra flere engelske

universiteters side, som havde problemer med at sikre deres ansatte og studerende den forskningsfrihed bl.a. i Kina, og derfor ser vi også frem til, at ministeren i hvert fald tager hånd om det problem og sikrer forskningsfriheden for danske universiteter i Kina.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste er fru Charlotte Dyremose som ordfører for De Konservative.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Tak. Jeg synes ikke, det er en helt uvæsentlig fortalelse, hr. Jonas Dahl kom til at gøre der i slutningen af sin ordførertale. Det, man kan sige her, er, at vi fra konservativ side for det første er rigtig glade for, at det her forslag nu kommer igen. Vi tror sådan set på, at det kan skabe en mulighed for danske forskere for at komme ud på den internationale scene og for internationale topforskere og -studerende for at sikre dem en vej til de danske universiteter. Derudover er der selvfølgelig også den videndeling, der ligger i de her samarbejder.

Ud over det her internationale perspektiv og dermed også et vækstperspektiv for det danske samfund som helhed er der jo også det i det – og det er derfor, at den fortalelse ikke var helt uvæsentlig – at det nok ikke bliver muligt for ministeren at sikre forskningsfriheden i hele Kina. Det ville være dejligt, hvis det var sådan, og vi ville gerne støtte sådan et forslag, hvis det var muligt, men det er det nok ikke. Men det, der i hvert fald er sikkert, og det, der skal være sikkert med det her forslag, er jo netop, at ministeren er med til at garantere forskningsfriheden, der hvor vi har samarbejderne. Alt andet lige må man jo sige – selv om vi ikke kan pålægge ministeren hele ansvaret for den kinesiske forskningsfrihed – at det jo også kunne være med til at påvirke resten af den kinesiske universitetsverden, at vi altså laver de her samarbejder.

Det er klart, at Danmark som sådan et lille pløj i den sammenhæng nok ikke vil være dem, der kan gå ud og redde hele verden, men vi kan dog gøre vores bidrag, og det tror jeg sådan set også på er ganske, ganske væsentligt i den her sammenhæng, altså at man bl.a. i Kina kan være med til at sikre nogle standarder.

Men ud over at det er en udmærket ting, er det nu ikke det, der har været hovedårsagen til, at vi gerne vil bakke op om det her forslag. Det er jo altså, at vi ikke bare i Kina, men også i an-